

Puntualitzacions sobre el debat DUI-RUI

written by Josep Agustí Faiges | 5 d'agost de 2016

Creia que era un debat esgotat. Però n'hi ha que s'entesten en mantenir-lo obert, encara que sigui a força de no escoltar els arguments dels altres. Tot i que sigui a nivell particular, m'agradaria fer les següents puntualitzacions:

Primera.- Els partidaris de fer el RI, no parlem de RUI, no fa falta, per què el referèndum que plantejem, no es una consulta no referendària com va ser el 9N2014. Es planteja un referèndum vinculant a tots els efectes. Si algú no sap què vol dir “vinculant” que consulti el diccionari. Potser així deixarà de mesclar naps i cols.

Segona.- El RI es planteja com a culminació i part integrant i legitimadora d'una DUI. La qual, s'inicia amb l'aprovació del parlament de llei de transitorietat, trencament o desconexió política. Seguidament es duria a terme el RI, que està contemplat i legitimat i convocat per la pròpia llei de desconexió, i que serveix per ratificar de forma internacional i indubtable que la voluntat dels representants del poble català; els membres del Parlament que conformen l'actual majoria independentista i el poble de Catalunya anem pel mateix camí. No ens enganyem nosaltres mateixos i mirem a l'exterior.

Tercera.- Avui mateix, la revista alemanya Der Spiegel, gairebé convida l'Estat espanyol a utilitzar la coerció armada per aturar el procés independentista català, sense adonar-se'n que precisament aquesta “invasió armada” seria l'element més clarificador a nivell internacional de la nostra situació colonial.

Quarta.- Ningú parla de cap marxa enrere; aprovat el RI, ratificant la desconexió, es produiria, aquella mateixa nit

la culminació del procés, amb la Declaració formal d'independència, sense cap tràmit ulterior. No hi ha, doncs, cap contradicció ni amb el full de ruta aprovat ni amb la DUI que tant s'entesten en reclamar alguns. Estem parlant del mateix sense adonar-nos-en que una Declaració d'Independència directa i ara mateix es "saltaria" dues passes imprescindibles en tot procés: l'aprovació de les lleis de desconnexió, transitorietat o trencament -el nom no fa la cosa- i la ratificació d'aquestes normes en un exercici de democràcia directa que difícilment podria ser ignorat per la legislació i el context internacional.